

DOMOVINSKI RAT

Ne vidjeh i ne doživih što
tisuće i tisuće ljudi vidje i doživi.
Da odgovorim na sve šutnjom i
suživljenjem ili riječima?
Kako i kojim riječima?
Ne shvaćam tajnu boli,
ali shvaćam put proljeća.
Riječi zapravo nemaju snagu
o tome svjedočiti,
jedino šutnja i skriven dijalog srca.
Umjesto da sad snažnim i dubokim riječima
govorim o svemu,
radije ću šutnji dati prednost.
Suosjećati s majkom koja posljednji put
poljubi hladno čelo voljenog joj sina,
koji je branio svoju domovinu,
a majci se vratio ugašena i utihnuta srca.
Ili s majkom koja ni ne zna gdje je grob
njezina sina, ima li ga uopće.
Radovati se s onima koji su sve to preživjeli.
U trenutku je sve palo, otišlo, izgubilo se...
Samo je došlo i ostalo nešto novo i ogromno.
Bol. Zašto?
Sigurno da ljudska zloća
neće odgovoriti na učinjeno zlo i nepravdu.
Ipak mislim da se treba radovati,
jer imamo domovinu!
Uništena i razorena, ali opet je naša.
Junačka, zemlja mila.